

Destin 3 – Dødemandstågen

Roman af Danny Bilstoft Davidsen

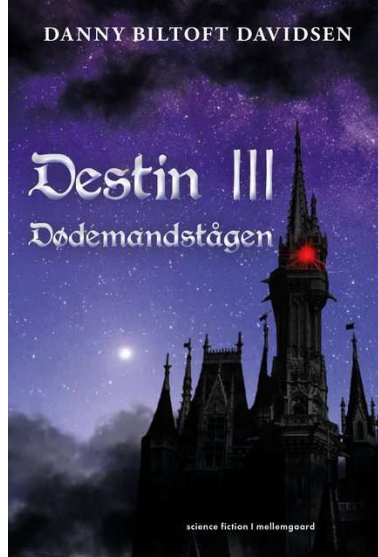
Forlaget mellemgaard, 2021

284 sider

Grafik: Simone Hollmann Pedersen

Anmeldereksemplar

doneret af forlaget

Dødemandstågen er tredje bind i serien om den forældreløse Destin fra asteroiden Lyoneida. De to foregående bind er *Seerkrytallen*, der udkom i 2016, samt *Snefuglen* der udkom året efter i 2017. Det betyder, at der er gået fire år, siden jeg læste bind to, og min nærmest eneste anke til *Dødemandstågen* er, at den ikke starter med et kort resumé af de tidligere bind, så vi lige får genopfrisket handlingen indtil nu. I stedet for genlæste jeg bind et og to, og det var i virkeligheden en fornøjelse, men det er ikke sikkert, at alle læsere har tålmodighed til det.

Så først en kort gennemgang af handlingen i bind et og to:

Historien udspiller sig langt ude i fremtiden, efter at den teknologiske overlegne race Torakiderne er forsvundet og menneskene stort set har glemt alt om dem. Torakidernes artefakter findes dog stadigvæk rundt om i rummet og er mål for mange skattejægere og magtbegærlige mennesker, idet de giver deres ejere store evner.

Seriens hovedperson, Destin, er vokset op på asteroiden Lyoneida, hvor han arbejdede på en energifarm drevet af mester Eberon. Hans eneste ven, den ligeledes forældreløse pige Maridel, fandt i første bind et smukt skrin, der indeholdt et af Torakidernes eftertragtede artefakter, en seerkrystal. Uden at vide hvad det er, rører Maridel artefaktet, som binder sig til hende.

Desværre er der flere på jagt efter skrinet. Dels soldater (rødfrakker) fra kongeriget Carnelior der ledes af kong Leonhardt, og dels skattejægeren Cyril og hans besætning fra skibet Den Lovløse. Maridel bliver taget til fange af Carnelior-kommandanten Isaac, der vil bruge hende til at finde andre artefakter rundt om i universet. Destin ender derimod på Den Lovløse, hvor han hjælper Cyril med at finde Isaac og dermed også Maridel på en forladt rumstation i stjernesystemet Ameliet, gemt af vejen i gaskæmpen Nourants yderste ring. Men det går ikke helt efter Destins plan i bind et.

Da bind to starter, er Destin blevet efterladt på månen Rheinoud, der hører til det Azurelieuske rige under dronning Claudette. Månen vrimler med soldater (blåfrakker), og snart befinder Destin sig dybt under jorden som slave i en mine. Med hjælp fra piraten Rawlin, som han møder i minen, og Hammet, en bekendt fra mester Eberons energifarm, lykkes det ham at blive købt af grevinde Abrielle. Siden stjæler han ad kringlede veje hendes skib, Snefuglen, og fortsætter sin eftersøgning af Maridel. Jagten fører ham bl.a. til piraternes frihavn på månen Daenore ved gaskæm-

pen Graymere, hvor de må overvinde piratkongen Archard for at slippe væk igen.

Dødemandstågen fortsætter, hvor vi efterlod Destin i bind to – på Snefuglen som kaptajn over en lille, broget skare. Udover Destin består besætningen af styrmanden og tidligere pirat Rawlin, maskinmesteren Hammet som egentlig kun er lærling, grevinden Abrielle der ejer skibet, men lader Destin bruge det mod at få del i skattene de regner med at finde, samt løjtnant Risetete, der er Abrielles loyale livvagt og stålsat blåfrakke.

Det er lykkedes gruppen at slippe fra Daenore og piratkongen Archard med livet i behold, men alt andet mangler de. Uden at have en egentlig plan beslutter Destin at de skal flyve til planeten Dawnsbury, hvor han har en tåget fornemmelse af at Maridel er. Det viser sig, at der har været et stort slag, så da de ankommer, er det ikke længere Carneliors rødfrakker, der patruljerer, men Azurelieus blåfrakker, hvilket vækker glæde hos Abrielle og Risetete.

På Dawnsbury skal de proviantere og finde en besætning. Men pludselig får Destin øje på Julia, den næstkommanderende på Den Lovløse. Det lykkes ham at tage hende til fange for at bytte hende med Maridel. Men da han finder Den Lovløse og stiller Cyril ultimatummet, flyver Cyril blot uden Julia. Destin sætter efter i Snefuglen, men Den Lovløse flyver ind i *Dødemandstågen*, en stor sort masse i rummet over Dawnsbury om hvilken der går grufulde historier. Historier, der viser sig at være mindre forfærdelige end virkeligheden.

På bibliotekerne er bøgerne om Destin placeret i børne/ungdomsafdelingen, men det skal ikke afholde en voksen læser fra at kaste sig over serien. Persontegningerne er ikke de dybeste, men underholdningsværdien er i top, og jeg er bare blevet mere og mere begejstret for serien. Historien er fyldt med action og rajasjang, og spændingskurven er stort set støt stigende hele vejen igennem. Samtidig er hele universet bygget troværdigt og overbevisende op, så det er en fornøjelse at udforske det sammen med Destin.

Biltoft har skabt et spændende steampunk-univers, hvor højteknologiske våben eksisterer side om side med kårder og knive, og hvor menneskene kan mekaniseres med dampdrevne dele for at få bedre syn eller flere kræfter. Biltoft går ikke i detaljer med teknologien, men fortæller i stedet et rigtigt rumeventyr med tydelige helte og skurke, tilsat et godt skvæt 1800-tals-atmosfære.

Hver bog er et spændende eventyr, hvor jagten på Maridel er den samlende tråd. Derudover er der nogle bagvedliggende plottråde, som jeg glæder mig til at se samlet til sidst. For bind tre er ikke sidste bind om Destin! Forhåbentlig går der dog ikke fire år igen, før vi får en fortsættelse.

Destin 3 - Dødemandstågen er et voldsomt underholdende steampunk-rumeventyr. Jeg kan varmt anbefale den, men læs bind et og to først.

Jette Holst